

[Undervisningsministeren.]

— hvilken man så end vil vælge — og det er faktisk først efter denne betænkningens fremkomst, at vi helt klart kan sige, hvordan vi kan planlægge Københavns universitets fremtid på et realistisk grundlag. Nu ved jeg nok, at når hr. Gottschalck-Hansen smiler heroppefra, skal man måske ikke altid tage hvert ord efter pålydende; men når der udtrykkeligt ligefrem blev sagt til mig, at jeg ikke skulle trykke denne betænkning, for det var den ikke værd, så vil jeg dertil sige, at selv om man ikke kan nå at læse hele betænkningen — det kan man ikke, når man får den dagen før, det er jeg helt klar på — så kunne man, og det tror jeg også hr. Gottschalck-Hansen har gjort, løbe indholdsfortegnelsen igennem.

Når vi nu ser, at man dér kan høre noget om de tidligere planer for udbygningen, om stigningen i studentertal og lærerstab, om de nuværende bygninger, om fakulteternes ønsker, om sammenligning med de arealer, der er til rådighed, om udbygning inden for de foreliggende muligheder, om Københavns universitets fremtidige kapacitet, om nye arealers placering osv. osv., så vil jeg sige til hr. Gottschalck-Hansen med skriftens ord: „Søger, og I skulle finde“. Der er meget godt i den betænkning, som hr. Gottschalck-Hansen vil kunne have glæde af, når vi nu vinteren igennem skal drøfte disse problemer, og jeg kan sige for mit eget vedkommende, at jeg ville ikke turde tage stilling til disse problemer, uden at jeg havde haft adgang til det materiale, denne betænkning rummer.

Hr. Gottschalck-Hansen sagde, at han forstod, at der var nye byggegrunde i udsigt. Jeg tror, hr. Gottschalck-Hansen vil forstå, at jeg af mange, nærliggende grunde heller ikke på dette punkt kan komme med enkeltheder, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at det er rigtigt. Jeg ved ikke, i hvilket omfang betænkningens fremkomst og bebudelser har medvirket til det, men det er helt klart, at der er en virkelig stærk interesse — for at sige det med direkte adresse — på Københavns rådhus for, at vi finder nogle løsninger i København, og at vi, hvis vi ikke kan klare det med de arealer, vi har, finder nogle flere. Jeg vil gerne i anledning af en

artikel på forsiden af Berlingske Tidende i dag om, at jeg skulle have ændret standpunkt — det er hr. Ninn-Hansen, der siger, at jeg skulle have skiftet standpunkt — gøre det helt klart — jeg har også gjort rede for det i investeringsudvalget, og jeg har sagt det i de sidste dage — at den indrebyplan, den med de mange små ejendomme, der skal laves om til fremtidens universitet, tror jeg ikke på, og jeg har indtryk af, at den er der ingen i udvalget der tror på. Men det forhindrer da ikke, at man i København kan finde en løsning, forhåbentlig ikke; så der er altså ingen modsætning. Jeg kan for at gøre det helt klart meddele, at borgmester Wassard Jørgensen, der er citeret i Berlingske Tidende for at have frarådet en løsning i København, ringede til mig i formiddags og sagde, at han gerne ville have, at jeg her gjorde opmærksom på — det havde jeg netop tænkt at ringe og spørge om jeg måtte, for jeg kender hans standpunkt fra den korrespondance, vi har haft med Københavns rådhus — at han var helt enig med os og ville prøve at hjælpe os med at skaffe muligheder i København. Mere kan jeg ikke godt oplyse på dette tidspunkt og herfra, men der er altså ingen uenighed mellem København og ministeriet om, at vi må prøve, om det er muligt at finde sådanne arealer, at vi kan klare os i København.

Men når hr. Gottschalck-Hansen siger, at vi ikke skal flytte ud, da det vil betyde en forhaling, vil jeg dertil svare, at det tør jeg ikke svare noget sikkert på; det er noget af det, jeg synes vi skal drøfte, for der er jo en hel del af de arealer, som vi hidtil har regnet med i København, som vi ikke lige nu har. Jeg tænker på Svanemøllen, Ryvangen og alt det dér; det er ikke så ligetil at sige, hvornår militæret rykker ud, og hvornår vi kan få dem, selv om vi altså officielt har dem, så der er altså problemer med en Københavnsløsning, og jeg forstår godt, at man har sagt, at over for dette bliver Høje-Tåstrup vist det eneste mulige. Men jeg har altså også sagt for mit eget vedkommende, at hvis vi overhovedet kan finde en ordentlig løsning i København, så må den findes; jeg tror personlig, den kan findes, men det er ikke nogen løsning, vi sådan lige løber til.

Selv om jeg kan se, at tiden løber, vil jeg